

מַתוֹרַת כְּבוֹד הָאָדָמוֹר בְּנֵי יוֹסֵף

מתורת כבוד האדמו"ר בנש"ק רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
 לע"נ הצדיק הטהור רבי משה אהרון פינטו זיע"א
 והרבנית מרלן מזל טוב פינטו זיע"א

בלק

וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן צְפוּר

הסגולה הגדולה בקריאת פרשת בלק

פרשת בלק היא מהפרשיות החשובות ביותר ויש בה סגולות ודברים נשגבים, אחת ההנהגות של ק"ק "שובה ישראל" זה לקרוא ביום שלישי מידי שבוע את כל פרשת בלק. אומרים רבותינו הקדושים שהכוח של פרשת בלק הוא שאם אדם מתכנן לעשות רע לחבירו או אנשים שחושבים לעשות רע למישהו והאדם קורא את פרשת בלק, אז כל התכנונים וכל המזימות שזממו לעשות לאדם ואפילו שלא יודע את מה שתכננו וזממו לעשות לו, בכוח הקריאה של פרשת בלק הקב"ה מבטל אותן כי כך היה גם עם בני ישראל.

בני ישראל לא ידעו מה בלק ובלעם מתכננים לעשות לעם ישראל, בלק ובלעם עמדו ליד מחנה עם ישראל כמו תיירים עומדים ומסתכלים על עם ישראל שיצא ממצרים, הולכים ממקום אחד למקום שני ומקריבים קורבנות, עם ישראל לא ידע מה קורה שם. בלק ובלעם ניסו לקלל ולהביא חורבן והרס גדול ביותר, כליה לעם ישראל. אבל הקב"ה הציל את עם ישראל מבלי שידעו, מבלי שהתפללו וביקשו שום רחמים והצלה, הקב"ה הציל אותם מהתוכנית של בלק ושל בלעם.

אדם שקורא את הפרשה הזו, זוכה שאם יש אנשים שמתכננים וחושבים לעשות לו דבר רע, בכוח הקריאה של פרשת בלק זה מבטל את כל התוכניות והעצות, המחשבות וכל הדברים הרעים שמישהו מתכנן לאדם, הכל מופר ובטל, לא שריר ולא קיים, אין מציאות שיפגעו באדם בכוח של פרשת בלק. ככל שיותר מעמיקים ומבינים יותר בעומק של פרשה זו, זוכים לסיעתא דשמיא שאם חושבים על האדם דברים רעים לא יעלה בכוחם של האנשים להזיק לאדם שום נזק ושום דבר רע.

לכן האדם יקבע פעם בשבוע ללמוד פרשת בלק בכל הכוח ולהקפיד בזה הקפדה גדולה, מי יודע איפה יושב אדם בסוף העולם וזומם רע על האדם, מתכנן לפגוע בפרנסה של האדם, בחירות שלו, בטוב שלו או במשפחה שלו. על ידי קריאת פרשת בלק, האדם מסיר את כל התוכניות וכל הדברים הרעים שזממו וחשבו לעשות לו וכך הכל מופר ויורד ואפילו מבלי שהאדם ידע אילו ניסים קרו לו או דברים רעים רצו לעשות לו והקב"ה הושיע אותנו.

זמני כניסת/יציאת השבת

בלק

הפסוק: והיה שארית יעקב (מכח ה-ו, ה-ח)

כניסה יציאה ר"ת

תל אביב 19:31 20:22 21:47

חיפה 19:35 20:26 21:22

ירושלים 19:45 20:24 21:20

באר שבע 19:31 20:22 21:18

הזמנים נבחרו על ידי אבינו ללפי שיטת אור החיים

קדושת העלון ודברי התורה

יהיו להצלחת ורפואת

כבוד האדמו"ר רבי חיים פינטו

שליט"א

כבוד האדמו"ר

רבי יאשיהו בן זהרי שליט"א

נתנאל זחנה גבאי והילדים היקרים

יאשיהו יוסף יואל, מאיר אהרון

גבריאל, משה חיים רפאל בני שירן

חנה,

שירן חנה בת לאה שלמה בן יפה הי"ו

בנציון ורות והילדים היקרים

למשפחת שמואלי הי"ו

זיוג הגון לדניאל בן חנה הי"ו

ביאורים וחיידושים מאת כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א על פרשת השבוע

"ויעל בלק ובלעם פּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ"

גם על מצוות ומעשים שנעשו שלא לשם שמיים אחרי זמן מקבלים שכר כמו שנעשו לשם שמיים

אמר לו שלא יקלל. הוא הולך מכל צד, מקריב את הקורבנות ומנסה למצוא משהו ולתת עין הרע על עם ישראל, אבל הוא לא הצליח.

ואומרים רבותינו הקדושים אפילו שאדם עושה משהו שלא לשם שמיים יוצאים לו מזה דברים גדולים, בוודאי שאדם צריך לעסוק בתורה ובמצוות לשם שמיים שזו הדרגה הגבוהה והגדולה וכך צריך לעשות בכל מצוה שהאדם עושה לשם יחוד קודשית בריך הוא. אבל גם אם אדם עושה משהו שלא לשם שמיים, אחרי זמן במשך הדורות הוא יזכה שמהמצוה שעשה שלא לשם שמיים יצא מזה משהו גדול וטוב לדורות.

אם כך יש שתי דרגות, אחת לשם שמיים והשנייה שלא לשם שמיים. צריך האדם לדעת שגם אם עשה דבר שלא לשם שמיים, אולי לא יקבל על זה שכר היום כי זה לא לשם שמיים, אבל אחרי דורות גם מצוה שלא לשם שמיים מקבלים עליה שכר והבנים והנכדים יקבלו תועלת ושכר, מעלה וגדולה כמו שעשו דבר לשם שמיים. המרחק בין הדורות גורם לאדם שגם מצוה שנעשתה שלא לשם שמיים מקבלים עליה שכר כמו שני עשתה לשם שמיים.

וכך רואים אצל בלעם ובלק, בזכות ארבעים ושתיים קורבנות שהקריב בלק ואומרים רבותינו הקדושים שזכה שתצא ממנו רות המואביה. ארבעים ושתיים קורבנות נגד השם ובכדי לקלל את עם ישראל, אבל בכל אופן זה בשביל הקב"ה ואפילו שזה ברשעות וברוע, זוכה שתיוולד ממנו רות המואביה שממנה יצאה מלכות בית דוד. ועל ארבעים ושתיים קורבנות האלו, אומרים רבותינו הקדושים שנאמר "וְדַבַּרְתָּ בָּם" (דברים ו, ז) ב"ם זה ארבעים ושתיים קורבנות שלא לשמה, יצאה ממנו רות המואביה.

אדם צריך לדעת יסוד גדול שתמיד צריך ללמוד תורה ולעשות את המצוות והמעשים הטובים לשם שמיים, כי המעלה של הדברים לשם שמיים היא מעלה גדולה ביותר. אבל גם עשה את הדברים שלא לשם שמיים ולא יקבל שכר עליהם בעולם הזה, אחרי כמה דורי דורות הבנים שלו יקבלו שכר כמו שהי מצוה נעשתה בשלימות. עשיית המצוה לאורך זמן גם אם היא לא נעשתה לשם שמיים, נותנת לאדם שכר כמו שעשה אותה לשם שמיים.

בלק עם כל הרשעות וכל הכוונות הלא טובות נגד השם אבל הקריב קורבנות לקב"ה, זכה שיצאה ממנו רות המואביה. לכן אדם צריך להידבק בקב"ה ולעשות את כל מעשיו לשם שמיים, אם לא עשה לשם שמיים ידע שלבסוף יקבל על זה שכר ומעלה גדולה שאין כדוגמתה. מתי שאדם דבק בקב"ה "וְאֵתָם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם הַיּוֹם" (דברים ד, ד) זוכה לדברים נשגבים וגדולים.

בפרשת השבוע אנחנו מוצאים את כל המעשים וההתנהגות הקשה של בלק ובלעם לנסות לקלל ולפגוע, לעשות את כל הרע לעם ישראל. אומרים רבותינו כמה שרואים שבלעם היה רשע ורע, כך צריך לדעת שבלק גם היה רשע גדול אף הוא. לבלק הייתה שנאה גדולה וקשה לעם ישראל והוא חשב ותכנן לפגוע בעם ישראל בכל דרך אפשרית.

אומרים רבותינו הקדושים ששורש השנאה שהייתה לבלק על עם ישראל אפילו גדולה יותר מבלעם, היה מזה שראה בכוחות הטומאה שלו שעתידיה לצאת ולהיוולד ממנו רות המואביה ולכן חשב בכל דרך אפשרית איך הוא יכול להכחיד את כל עם ישראל ולהשמיד אותם בכדי שלא יצא ממנו זכר ואף דבר שקשור לעם ישראל.

וכך בלק הלך ושכר את בלעם והיה מוכן לשלם לו כל סכום שבעולם ולתת לו כל מה שאפשר שיקלל וישמיד את עם ישראל שלא תהיה מציאות ח"ו שתצא ממנו רות המואביה אחרי כמה דורות שממנה יצא דוד המלך, הייתה לו שנאה קשה לעם ישראל עד שהיה מוכן לאבד את הכל ובלבד שלא יצא ממנו דוד המלך.

בלק ידע שעם ישראל לא יצא נגדו למלחמה, עם ישראל רק עומד לידו ואם הוא לא יתגרר בעם ישראל הם לא יצאו נגדו למלחמה, אבל בגלל שפחד שמא יצא ממנו מישהי שתתגייר וזו רות שממנה יצא דוד המלך, הוא היה מוכן לקלל ולהשמיד את הכל רק שלא יצא ממנו משהו יהודי.

רואים כמה השנאה של הרשעים לצדיקים גדולה "כִּי לֹא יִנּוּחַ שִׁבְטֵ הַרְשָׁעִים עַל גִּזְרֵי הַצְּדִיקִים" (תהלים קכה, ג) אדם רשע לא ינוח שבט הרשע, לא יכול לעמוד ליד גורל הצדיקים ליד התורה וליד הקדושה, המצוות והדברים הטובים. לבלק אין שום סיבה כי הקב"ה אמר לא לצאת נגד מואב למלחמה, אבל בלק פוחד שתצא ממנו נכדה שתביא את דוד המלך והוא הולך לסכן את כל עולמו ואת כל מה שיש לו, העיקר להכחיד את עם ישראל שבעוד כמה דורות לא תצא רות המואביה.

אם נסתכל על בלק נראה שבלק הקריב ארבעים ושתיים קורבנות עם בלעם בכדי לרצות את הקב"ה וכך יוכלו לקלל את עם ישראל ולעשות להם רע. וכך למרות הסגר שהקב"ה שם כדי שלא יוכלו לקלל את עם ישראל, הוא מחפש פירצה בכדי שיוכלו לעשות הפוך ממה שהקב"ה

עצות דברי יאשיהו

לפעמים אדם יושב במקום ומרגיש שיש לו רחיק מהקב"ה. אדם נמצא בפניו וזרניש לא טוב באתו מקום, אומרים הספרים הקדושים שבאותו מקום שישבת דברו אנשים לישן הרע או עשו עבירות או ישבו אנשים ותכנו דברים רעים - הם שנו רעל באתו מקום, עוררו אווירה לא טובה. לכן "הרי זה מושב לצים" טפני שפעם ישבו שם לצים והדביקו את המקום באווירה לא טובה של חטאים ועבירות

סעודה ראשונה - לימוד אור החיים הקדוש
 קבלנו על עצמנו בקהילת קודש שובה ישראל בכל ליל שבת ללמוד בספר הקדוש "אור החיים" ובכח קדושה זו יושפע שפע מרובה על הכלל ועל הפרט ורבנו האור החיים יהיה מליץ יושר בעדנו ובעד כלל עם ישראל.

אור החיים הקדוש פרשת בלק
"וישב ישראל בשיטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב"

צריך לדעת יסוד גדול, אשר חובה עלינו להלחם בכל כוחינו לתקן בני פשונו, משום שזה מידה רעה החרוטה באנושות מאדם וחיה, כאשר הקב"ה שאל את אדם הראשון: מדוע אכלת מעץ הדעת? ענה אדם: האשה אשר נתת עימדי, היא אשמה, היא גרמה לי, היא החטיאה אותי. ומאותו זמן נחרט בטבע האדם לחפש את השלילי שבשני ולא לראות את החיובי, איפה כל הטוב שבחיה, איפה כל החסד שעשה הקב"ה עם אדם הראשון בזה שברא לו עזר כנגדו את חיה, כל זה לא עומד כנגד האדם.

משם נחרט באנושות לחפש רק את הרע ולשכוח את הטוב, אנשים נהנים מאנשים שנים ברגע שדבר אחד לא נוח להם מאשימים אותם בכל החולאים וכל התחלואים שלהם וזו מידה הרעה והקשה שאנו מחוייבים להלחם בנפשנו, לראות כל אחד מעלת חברנו ולא חסרונו. וידוע המעשה באיש עשיר אשר היו לו נכסים רבים ומשרדו היה בקומה האחרונה בבנין רב קומות, ובאחד הימים הקשים אשר עבר עלה לגג לחו

שוב בשקט והנה הדלת של הגג נסגרה עליו. עברו שעות ואף אחד לא פתח את הדלת והחושך התחיל לרדת, צעק האדם מהגג אך אף אחד לא שומע. בצר לו חשב מה לעשות ובסוף החליט לקחת שטרות של כסף לזרוק אולי כך אנשים ברחוב ירימו את ראשם ויראו אותו, זרק כסף מהגג, אנשים התכופפו, לקחו את הכסף והמשיכו ללכת, הכסף נגמר לו בכיס ואז לקח אבנים אשר היו בגג וזרק אותם. מיד כולם כעסו וקיללו וצעקו לראות מי זורק את האבנים. כסף וטוב זה דבר מובן מאליה, אבנים אפילו אבן הקטנה ביותר כועסים צועקים ומחריבים עולמות שלמים. אך מי שפגום במידה זאת, סימן שחטא אדם הראשון עמוק וחזק בתורו, כי הוא שורש חטא העגל, ראה קצרה של הנאה ורצונות קצרי תווך, האדם צריך לראות לרחוק ולראות את הכל בכלליות ולא כלשון הגמרא יצר הרע נקרא חמסן שנותן לאדם לראות חמישית הטעם ולא לראות הכל בברור גמור. וזה היה טעות בני ישראל במדבר שבכל פעם ראו דבר בצרות עין, מים, בשר, נוחות צרה, מה עם כל התמונה את זה לא רואים. ובשבת זאת אשר ממשמשת ובאה נתעמק בחשבון נפש עמוק על הכל בכלליות ובעמקות, ולא ניהיה צרי עין ורואים את טובת עצמנו בלבד אלא לראות הכל בכלליות. **בשיבה דשנים ודעננים יהיו.**

התורה הקדושה כותבת שאחרי שלא הצליח בלעם לקלל את ישראל יצאו עם ישראל למקום שנקרא שטים ושם זנו אם בנות מואב שואל רבנו אור החיים הקדוש בעל ההילולה מה הטעם שהתורה אומרת איפה עם ישראל חטאו מה זה משנה איפה היה החטא הרי החטא הוא אותו חטא שפגמו עם ישראל עם בנות מואב ומה הטעם אמרה התורה שישבו ישראל בשיטים ומה משנה איפה ישבו ?

מתרץ רבנו אור החיים "לפי שהמקום מטבעו לעורר טבע התאוה הבהמית" ונסביר הדברים.. פעם אמר כבוד מורנו ורבנו רבי חיים פינטו שליט"א על המשנה "שנים שישבו ואין בניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים" שאל כבוד הרב מה התכוון התנא ששתי יהודים נפגשו ולא דיברו מהתורה הקדושה הם שאלו אחד את השני מה שלומך למה זה מושב לצים ? אלא ההסבר הוא ששתי יהודים שנפגשים וודאי כוונתם לדבר בדברי תורה כדי שהשכינה תשרה איתם ולמה לא דיברו דברי תורה כי אותו מקום שבו נפגשו בו לפני כן היה מושב לצים אז יש השראה קשה על המקום ואינם יכולים לדבר דברי תורה. אותו דבר כותב רבנו אור החיים אמרה התורה "ויחל העם לזנות בשיטים" שסיבת המקום שהיה טמא היא זאת שגרמה לישראל לזנות אחר בנות נכר. **יהי רצון שזכנו ה' להתחזק בתורה וקדושה שבת שלום**

סעודה שנייה - פלא יועץ
 ונהגנו ללמוד לפני סעודת שבת מהספר "פלא יועץ" לרבנו אליעזר פאפו וצוקל אשר הבטיח ממי שאקבל טובה, אם אזכה לחזות בנועם ה' וכו' אשתדל להחזיר לו טובה, ומי לא ירצה מליץ יושר כבעל הפלא יועץ

קריאה
 כמה קריאות נאמנות יש. כגון קריאת מעשה הקרבנות ותהלים ומעמדות וכהנה רבות ספרים מלאים, אבל אחר כונת הלב הן הדברים, וטוב מעט בכונה מהרבות בלא כונה, והבוחר יבחר לפי ידיעתו ולפי הפנאי שיש לו, יטול עצה מתלמיד חכם איזו קריאה יותר חשובה לפני המקום ברוך הוא יהגה. ומה טוב ומה נעים שיהא בחיקו ספר קטן של תהלים או מוסר, בשבתו בחנותו והיה עמו וקרא בו בכל עת שהוא פנוי, ואל יחוש ללעג השאננים או העכו"ם. וכבר יש העכו"ם שעושים כן בספרי המינים שלהם, ולמה נגרע. ואפשר שאשר נגע יראת ה' בלבו ילמד ממנו, ונמצא זוכה ומזכה, וג' דלת תורה ראויה היא שתגן להניח ברכה, ונחשב לו כמי שעוסק בהלכה וכאילו קורא כל היום כולו, ועדיו זכין לו:

"אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא: כל שהקב"ה חפץ בו מדכאו ביסורין, שנאמר (ישעיה נג,י): 'זה' חפץ דכאו החלי'. יכול אפילו לא קבלן מאהבה, ת"ל: 'אם תשים אשם נפשו', מזה אשם לדעת, אף יסורין לדעת. ואם קבלם עליו מאהבה מה שכרו? 'יראה זרע יאריך ימים' ולא עוד אלא שתלמודו מתקיים בידו, שנאמר: 'חפץ ה' בידו יצלה' (ברכות ה.)."

זכה רבי משה אהרון והקב"ה חפץ בו, ומשום כך היה גופו מלופף ביסורים, והיו אלה יסורים לדעת, אותם קבל רבי משה אהרון באהבה, ולא רק שלא התלונן, אלא חפץ בהם. וההוכחה לכך, כי זכה לראות זרע ברח' ה', להאריך ימים בתוך יסוריו, וחפץ ה' בידו הצליח. עוד בהיותו צעיר לימים יחסית, נחלש גופו מאד מרוב סיגופיו, וכבר סיפרנו לעיל כי בהיותו כבן ארבעים וחמש נשרו כל שיניו מפיו מרוב חולשת החניי כים. מעולם לא התלונן על כך, אלא ההיפך, מתוך כך הביא עצמו לעבודת ה' ברמה גבוהה יותר, והשליט את רוחו לגמרי על תאוות האכילה, כאמור לעיל.

אותם סיגופים הביאוהו גם לסבול ממחלת הסכרת, ממנה

התענה שנים רבות, ובגללה נאלץ להפסיק את תעניותיו המרובות, והחליפן בתעניות דיבור.

מפעם לפעם היו שומעים מפיו דיבורים קצרים אודות יסוריו, בעיקר כאשר היה מתאונן כי חטאיו גרמו להם. מתוך כך יכלו לעמוד לא רק על הקושי והכאב שביסורים אלא על גדולת רוחו, כמנתו התמימה ובטחונו החזק בבורא עולם, ובעיקר על ענוותנותו, כאשר תמיד הצדיק עליו את הדין, ותלה את היסורים בחטאיו וחסרונו בעבירות השם. שנה אחת, בעיצומו של היום הקדוש - הושענא רבה, נכנס כבוד הרב שליט"א לבקר את אביו, והנה הוא רואה, כי תחת השמחה וחדוה, עיני אביו מלאות דמעות של עצב. לשאלתו, השיב אביו בשפה רפה: היום מלאו

שישים שנה, מה עשיתי עד היום? כמה עבדתי את בוראיי

הרי בשנים שנותרו לי לחיות הנני צריך לתקן את כל אותן שישים שנה שעברו עלי, וכיצד אעשה זאת...? על כך אני בוכה והנני תפילה כי יסורי הרבים יכפרו על כך - כה דיבר, ובנו שומע ומשתומם..

כאשר הגיע לימי הזיקנה תקפה אותו מחלה קשה, וייסורים גדולים באו עליו. בעת שאפפוהו יסוריו, היה רבי משה אהרון סוגר את חדרו, עולה על יצועו, ומשוחח עם עצמו תוך כדי כבי מעורר לבבות. בני ביתו האזינו כמה פעמים לדבריו, ושמעו איך תוך כדי כבי מר, היה מעתיר ומשווע לבורא עולם, שייסוריו אלו יכפרו על חטאיו, ומתחנן שיזכה ויהיו גם מזבח כפרה לכלל ישראל.

כאשר כבוד הרב שליט"א ביקש כמה פעמים להזמין רופא, שיקל מעליו את ייסוריו, אמר לו אביו: "בני, אל תביא רופא! אין שום טעם לכך. אני לכשעצמי אין לי תר" עומת על יסורי, והנני מקבלם באהבה רבה, ואני מתוכם בא לידי כבי, הרי שיש בשה תועלת עצומה, כי את אותו כבי הנני מנצל בתפילה על הכלל ועל הפרט".

רבי משה אהרון חש כי ייסוריו הם בבחינת "את אשר יאהב ה' יוכיח" (משלי ג,יב), וכאילו הקב"ה רוחץ נפשו מזוהמת העולם הזה, ומכינה ליום פקודה. דווקא הוא שנהנה כה מעט מהעולם הזה, הרי די לו בייסורים אלו, למרק את נשמתו, שכאשר תעלה לעולם האמת, מקום האור האמיתי, הנצחי, תוכל להאיר בצחצחות נוגה, ולא יעכב עליה שום כתם או שמץ עב קל.

ייסוריו המחישו לו את קרבתו לשכינה, כפי שאמרו חכמים (נדרים מ. שה"שכינה מצויה מראשותיו של חולה, לכך לא אץ לשלחם, שכן "ואני קרבת אלוקים לי טוב") (תהילים עג,כח).

זיווג הגון והצלחה
מאיר ירין
בת חן בת אוסנת
רחלי בת הירסה
שיראל בת לאה
נועם בן מיכאל
אופק בן רונן

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת

רוחמה בת חנה ז"ל, ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל, סימונה בת וואליד ז"ל, מרים בנימין ז"ל, אליס בת לאה ז"ל, פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל, מוריס בן לאה ז"ל, טלי עטר בת מסעודה ז"ל, ברכה ברכוסה בת מרים ז"ל, רבי לעזיז ויצמן ז"ל, אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל, רמי רחמים בן אליס ז"ל, פיליפ בן פרננדו ז"ל, רבי חיים בר מימחה ז"ל, מוריס סלימאן בן מרים ז"ל, בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל, שמחה בת שלום ורות ז"ל, אהרון בן חנה ז"ל, צמח בן תמו ז"ל, אסי שאול בן עליזה ז"ל, תמר בת שמחה ז"ל, רבקה בת שמחה ז"ל, אליהו בן חנה ז"ל, דוד לוי בן שרה ז"ל, בן וענונו בן שרית ז"ל, שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל, מוריס סלימאן בן מרים ז"ל, שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל, ריטה רבקה בת תמר ז"ל, בן ציון בן שלום ורות ז"ל, שמחה בת שלום ורות ז"ל, פרוספר בן תמו ז"ל, יקות בת עלו ז"ל, מאיר בן עלו ז"ל, שרה בת פאני ז"ל, בנימין בנימין ז"ל, אליהו רחמים בן אילנה ז"ל, מזל בת תמו אביכור ז"ל, אלברט אברהם בן נינה ז"ל, שלמה בן אסתר ז"ל למשפחת חטואל